

JÖVEL URAM JÉZUS, HAMAR

Az advent szó eljövetelet jelent. A keresztyén közösségek az Úr Jézus születésnapjára, a karácsonyra való lelki előkészületet értik a szó alatt. Az adventi hetekben négy vasárnap meggyújtanak egy gyertyát a szószékeltől asztalon. A negyedik égő gyertya jelzi, hogy megérkezett a karácsony ünnepe.

Mindezt szent komolysággal és áhítattal végzik a lelkészek és szemlélik a hívek. De hogy ebből a „karácsony-

várásból” mi lelki haszon van, azt már nehéz megtudni. Ceremóniának és a szemnek azonban szép a gyertyafény. A gyertya lángja azonban nem bírja a felekezeti tagok szívét felmelegíteni úgy, hogy karácsony napján elmenjenek a templomba. Igen sok amerikai templomban, december 25-én, az Úr Jézus hagyományos születésnapján, nincs istentisztelet. A tiszteletet kényelemből az ünnep előtti vasárnapon tartják.

Komolyan gondolkozó lelki emberek és hitetlenek kérdezik, mire jó a ceremónia, a „Krisztusvárás”, hiszen Krisztus már eljött. A Biblia megemlíti két személyt, Simeont és Annát, akik tényleg várták az Úr eljöveteletét. Az ő várakozásuk a prófécia elhívésén alapult és szent élettel valamint könyörgésekkel telt volt. Amikor Krisztus megszületett és Mária elvitte a templomba, a két várakozó szentéletű egyén hálaadással és dicsérrel jelezték örömlüket, hogy hitüket Isten megjutalmazta. Más példát az „adventre” a Bibliában nem találunk. Simeon és Anna nem gyújtottak gyertyát. Nem tudhatták hány hétig, mennyi gyertyát kell meggyújtaniok. Gyertyagyújtás helyett imádkoztak, bőjtöltek, hogy meglássák az ígért beteljesedését.

Az advent szó nem bibliai. Ennek a latin szónak a görög változata „Parousia” megjelenés, eljövétel, de ezt a szót Krisztus második eljöveteleire használták az Újszövetség írói. Mai keresztyének valóban az adventi időben élnek és a mai keresztyéneket kellene Krisztusváróknak nevezni, ha Simeonhoz

és Annához hasonlóan szent élettel és imával várnák az Úr beígért eljöveteletét.

A mai adventi ünneplést az újszövetségi századokban vezette be a római egyház. A protestáns felekezetek átvették ezt a ceremóniás ünneplést. Van egy keresztyén közösség, a heted-napi adventista, amelyik az advent szó alatt Krisztus második eljöveteletét hirdeti.

Az Úr Jézus megígérte, hogy újból eljön, a Benne hívőknek Krisztusváróknak kell lenniök. Erős hittel, meggyőződéssel kell figyelniök a jelekre és készülni a parousiára, az eljövetele. Ez a várakozás nem vallásos szokás, hanem Krisztus ígéréteiben való teljes hit. Erre a második eljövetele figyelemztette Pál apostol a korinthusi gyülekezetet, amikor azt írta az Úrvacsorával kapcsolatosan, hogy: „Az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend.” Figyelemre méltó az, hogy Pál ezt a megjegyzését azzal a krisztusi rendelettel egybekötve tette, amely rendeletben az Úr azt mondta: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.” Ezt a mondást kétszer is olvashatjuk Pál írásában. Abban a három szóban, hogy az „Úrnak halálát hirdessétek,” benne van a keresztyén tanítás lényege: a hit tárgya és a hívők kötelessége. A krisztusiak advent ünneplése, a második eljövetele, bizonyágtevésből áll. Elmondják, hogy Jézus Krisztus meghalt bűneikért. Jézus Krisztus Üdvözítő.

Az újszövetségi időkben élő keresztyéneknek volt egy titkos jelük, amely-

Fogynak a fények

Fogynak a sugarak, a fények...
elfogy az őszi sugár.

Fogynak a kerti virágok...
elfogy a szín, a virág.

Fogynak a levelek a fákon...
elfogy az őszi levél.

Fogynak a dalok az erdőn...
elfogy és halkul a dal.

Fogynak a percek, az évek...
elfogy és elfut az év.

De nem fogy el Isten kegyelme...

mindennap új kegyelem.

És nem fogy el Krisztus szerelme...

mindennap új szeretet.

Nem fogy el a Szentlélek fénye...

mindennap új ragyogás.

S fogyhat és futhat az év,

fogyhat az erdőn a dal,

fogyhat az őszi sugár:

mindennap új kegyelemben,

mindennap új szeretetben,

mindennap új ragyogásban

visz az út hazafelé.

Túrmezei Erzsébet

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

DR. BÉLA UDVARNOKI

609 Woodridge Dr., Murfreesboro, NC 27855
Tel.: (919) 398-4646

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ

508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:

**Kulcsár Sándor, Háló Barnabás,
Kish Ernő**

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$15.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős
hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal be-
küldhetők.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. ALEXANDER KULCSAR
225 East 80th St., New York, NY 10021
Tel.: (212) 288-0258

Alenök: MR. ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-7727

Titkár: BARNABAS J. HALO
655 Park Ave., New York, N.Y. 10021
Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
REV. JOSEPH BOGAR
7852 Robinson Str., Allen Park, MI 48101
Tel.: (313) 928-6099

Pénzügyi Bizottság elnöke:

Elmer Kish
924 Congress St., Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazg.: ERNEST CZIRAKY
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

**Mindenek előtt,
mindenek felett
a lélekmentés az első.
Ez Krisztus parancsa,
ez a mi missziónk.**

lyel közölték egymással, hogy elfogad-
ták Krisztust, az Üdvözítőt. Amikor a
pogány római hatalom a hívőket ha-
lálra kereste és üldözte, akkor a hívők
nem féltek, de nem is adták magukat
az ellenség kezébe. A jel egy hal kép
volt. A hal görög neve „ixthus”. En-
nek a szónak minden betűjét egy új
szó kezdőbetűjének vették és ekként a
következő mondatot képezték: „I”
Jesus, „X” Christos, „Th” Theou, „U”
Huios, „S” Sötér. Magyarul: Jézus
Krisztus, (az) Isten Fia, Üdvözítő. A
szeretet találékony. A hal képével em-
lékeztették egymást és magukat az
első századok keresztyénei. Ehhez a
jelképes bizonyágtételhez is bátorság
kellett. Nem tudhatták, hogy akinek a
hal rajzát mutatták meg egy hitetlen
besúgó-e, aki ismerte a krisztusiak
szokását.

Krisztus születése előtt nem volt
adventi ünneplés. Csupán a két hithű
és néhány ismeretlen várta a prófécia-
ra támaszkodva a megígért Messiás
eljövetelét. A mai újszövetségi nép
nem a próféciaakra alapítja hitét, ha-
nem Krisztus ígéretére, aki kijelentette:
„És ismét eljövök hozzátok.”

A mi ésszerű és bibliai adventünk
legyen valóságos Krisztusvárás és
nem az első, a megtörtént eljövétel
képletes megismétlése. A második el-
jövétel várása ne ceremóniás ünneplés-
ből és gyertyagyújtogatásból és tétlen-
ségből álljon, hanem a megváltottak-
hoz illő életből, az üdvüzenet terjesz-
téséből. Törekedjünk arra, hogy ami-
kor az Úr eljön, munkában találjon.
A múlt ünneplése helyett vessük re-
ményiségünket a jövő ígéretébe: „Íme
eljövök hamar!” U.

Krisztusvárók

*Zsolozsmás nép e hívő kis sereg
Virrasztva várja, Urunk, jöttödet.*

*Léptünk nyomát bűn éj takarja el.
A csillagtalán égen semmi jel.*

*A város mély álomba szenderült,
Mély halálverem ásit mindenütt.*

*Szánd meg Uram, virrasztó gyenge néped,
Hisz fénybogárkád mind és hű cseléded.*

*Míg bűnök éje rajtunk átsuhan,
Rádváró néped meg ne vesd, Uram.*

Gerő Sándor

SZEMLE

DIVIDE ET IMPERA: *Oszd meg és uralkodj. Ezt a mondást a pogány rómaiak agyalták ki és alkalmazták hódító munkájukban. A történelem tanúsága szerint maga az uralkodó római hatalom is ennek a megosztó kór-
nak esett áldozatul. A megosztás a hatalmas római birodalmat is meg-
gyöngítette s végül megsemmisült. A megosztás gondolata bizonyára a Sá-
tántól ered és ezt a módszert használja most már évezredekken keresztül az is-
tenfélők és a Krisztus követők erőtlene-
né tételére. A keresztyénség történeté-
ben a negyedik században beállt szaka-
dás után létrejött a nyugati és keleti
keresztyénség. A 16. századbeli refor-
máció sem volt más, mint a nyugati,
római egyház szétszakadása. A refor-
mációnak nevezett szakadás a „szaka-
dók szakadásával” kezdődött. Így ke-
letkezett a lutheri és a kálvini vallás-
felekezet. De ezek a megosztott cso-
portok sem maradtak egynek. Néhány
éven belül kiváltak a methodisták, a
baptisták és ez a folyamat ma is tart.
Szakításban a vallásfelekezetek min-
dig is buzgó és eredményesek voltak.
Mindez Krisztus népe között, állítóla-
gos hívők tevékenységével történik. A
szakításokat előidéző és kísérő kegyes
szólamok mögött ott áll a kárörvendő
Sátán. Krisztus azt mondta, hogy
egyek legyenek, de a Sátán mást pa-
rancsolt.*

**A SZAKADÁS KÁROS FOLYA-
MATA ÉRINT** minden vallásos kö-
zösséget. A lutheránusok, a kálvinis-
ták (presbyteriánusok) több csoport-
ban imádják és dicsérik Krisztust, a
Béke Fejedelmet. Nem kímélte meg a
szakadás szelleme az amerikai baptis-
ta közösséget, köztük a kis magyar
szövetséget sem. A Sátán nem tartotta
az amerikai magyar baptista szövetsé-
get sem túl kicsinek, hogy szakítási ét-
vágát kielégítse.

Hogyan lehet az, hogy Krisztus ta-
nítványai, a békekövetek olyan köny-
nyen és gyakran a békesség helyett az
ellenkezés hírnökei és a szakadás szol-
gái lesznek? A magyarázat erre az,
hogy a Sátán mindenütt talál egyéne-

ket, akik önző érdekből a békesség ügyét másod, vagy harmadik helyre teszik értékelésükben és ezzel a Sátán eszközei lesznek. A Sátán ezeket az elégedetlenkedőket és együttműködésre nem hajlandókat ellátja megfelelő indoklásokkal, okokkal, amelyekkel ésszerűsítik szakítási munkájukat. Az ésszerűsítés azt mondja, hogy az „*Úr munkáját védik, az Úr ügyét képviselik.*” Arra azonban sohasem hivatkoznak, hogy Krisztus a főpapi imájában a hívők egységéért imádkozott. Arra sem gondolnak a szakítók, hogy az *Úr ügye nem kíván olyan tettet, ami ellenkezik Krisztus szándékával és akaratával.* * * *

A SZÉTHÚZÁS TERMÉSZETÉBEN megtalálható egyrészt az egészségtelen önzés, másrészt az ellenkezési érzés és harag. Ezeket az elemeket minden szakadásnál fel lehet fedezni. A széthúzás és szakítás indoklásánál majdnem minden esetben elhangzik a mondas: „Ezekkel nem lehet együtt dolgozni,” vagy „*Mi az igazságért harcolunk.*” Nem veszik ezek észre, hogy pontosan az ellenkezőjét teszik annak, amit Krisztus kíván követőitől: *békét és jóakaratot. A hívő ember, aki Krisztus kívánsága szerint él, aki Krisztus ügyét és népét tényleg szereti, az még a szakadás gondolatától is elretten. Krisztus ügye olyan drága és szent neki, hogy azt szakítással megsérteni nem merésze. Aki pedig mégis megrontja Krisztus ügyét, az egységet, azaz a tettel igazolja, hogy az Úr munkája részére nem szent és Krisztus parancsa nem kötelező.* * * *

A SÁTÁN BÉKÉTLENSÉGET OKOZÓ szelleme behatol a felekezetek és szövetségek mellett a helyi gyülekezetekbe és a családokba. A gyülekezet legfőbb veszélye széthúzás és békétlenség. Ha egység van, akkor a pénzhány, a gyülekezeti hely, a lelkipásztornélküliség nagyobb áldozatra és erőfeszítésre lelkesíti a tagokat. De ahol a viszály felüti fejét, ott sem több pénz, sem szebb imaház, sem pásztor nem segít. A viszályban a tagok elvesztik missziós küldetési érzésüket és vele a békességüket. A misszió parancs *eljesítése nélkül minden gyülekezet nehéz kolonc az Úr ügyét előre segítők vállán.*

A szakadás szelleme nem kíméli a házastársakat és családokat. Itt okoz mérhetetlen szenvedést és reménytelen jövőt. A Biblia tartalmaz gyógyszert a viszályra és a szakadásra. Önmegtagadással mindkét félnél és felelősségvállalással sok nehézség és baj elkerülhető. Pál apostol így figyelmeztet: „Miért nem szenveditek inkább a kárt?” (I. Kor. 6:7) A kár elszívására mindkét oldalt inti az Írás. Ez az „elszívás” megnyugtatóbb és olcsóbb, mint a békétlenség. * * *

MIT VESZÍTÜNK A SZÉTHÚZÁSSAL? Az Úr Jézus imája, amit János evangéliumában olvashatunk (17:21-33) értésünkre adja, hogy az

egységgel mit nyerünk és megtudjuk, hogy a szakítással mit veszünk. Ha egyek vagyunk, akkor a világ elhiszi, Krisztust Isten küldötte megmentőül. (17:21) Ha széthúzó vagyunk, hiába prédikálunk. Ha egyek vagyunk már itt a földön, isteni dicsőség részesei lehetünk (17:22) Ha egyek vagyunk, tökéletesen egyek, akkor a világ megismeri az Atya szeretetét. (17:23) Széthúzással nem segíthetjük embertársainkat, hogy higgyenek, dicsőség helyett gyátlázatba esünk és a világot nem ismerethetjük meg Isten végtelen szeretetével. Aki mindezt nem veszi figyelembe, az bármit mond és tesz, nem cselekszi az Úr akaratát. Munkája hiába való.

És megüresíté önmagát

Filippi 2:7

Az apostol célja az volt, hogy éreztesse a Filippiben lakó hívőkkel, hogy Krisztus a legmagasabb pozícióból szállt le, hogy szolgáljon és példát mutasson. Őt az alázatra senki sem kényszerítette. Leszállása az isteni magaslathoz az azt mutatja, hogy alázata nem volt tettetés, vagy ál-alázat. Más szóval Pál Krisztust még a leszállásában is magasztalta és dicsőítette.

(A) A leszállás következő lépcsőfoka a megüresítés volt. Idézzük az apostol szavait. „*Hanem önmagát megüresíté.*” (7. v.) A teológusok erre a krisztusi tette is alkottak egy szak kifejezést, a kenosist. (A görög kenoo= üresítek szóból.) János apostol a másik nagy újszövetségi teológus-filozófus a megüresítés fogalmát az evangéliumában így fejtette ki: „*Kezdetben vala az Ige,*” (1:1) „*És ez az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk.*” (1:14)* A „testté lett” kifejezés más szavakkal ugyanazt mondja, amit a „megüresítés.” Mind a két leírás képekben mondja el azt, amit az Úr Jézus maga is kijelentett: „*Én vagyok amaz élő kenyér, amely a mennyből szállott alá.*” (János 6:51) A kiemelkedő pont

az, hogy „mennyből” jött. A menny végtelenségéből és anyagnélküliségéből a világegyetem egyik kis pontjára a földre jött, isteni teljességéből az emberi végességbe. A Föld nem képes a mennyet befogadni és az emberi test mulandósága és tökéletlensége nem adhat helyet az ég és Föld urának. Tudták ezt az apostolok is. Az sem lehetetlen, hogy az a szó, amit Pál használt (megüresíté) Krisztus beszédeiből származik. Pál a többi apostoltól hallhatta.

Miből állt a megüresítés? Miről mondott le Krisztus? Milyen isteni tulajdonságot hagyott az Úr az Atyánál és milyen tulajdonságokat hozott le a Földre? Ezek felett a kérdések felett lehet spekulálni, de komoly vitát folytatni lehetetlen. A spekulációhoz nem kell tárgyi alap.

Célravezetőbb út az, ha azt vizsgáljuk, hogy mit használt az Úr Jézus az ő isteni hatalmából, amikor a Földön járt. Hogy miről mondott le, mivel üresítette meg magát, az a mi emberi szempontunkból nem lényeges. Lelkesítőbb, kielégítőbb és hasznosabb részünkre az, ha Krisztusra nézünk, az ő életét tanulmányozzuk és az ő cselekedeteit vizsgáljuk.

Általános megállapításunk az, hogy Krisztus a csodálatos erőt, amelyet mennyből lehozott, *nem a maga*

*Az „Ige” helyében olvassuk a „Szót” (logos). Ez áll a görög szövegben. A görög és zsidó filozófusok a „szó” jelentéséből kísérelték megmagyarázni Isten lényét, hatalmát és teremő erejét. Szerintük az eszme, amit a szó, a logos tartalmaz volt az örök teremő hatalom.

előnyére és céljaira használta. Krisztus ön-megüresítése abból állt, hogy isteni hatalmából, kiváltságaiból, annyit használt földön jártában, amennyire a tökéletes emberi élet bemutatására és a megváltás művének a véghezviteléhez szüksége volt.

Íme néhány példa:

Az 5000 embert megelégitette, de ő maga a kalásztépő tanítványaival éhezett.

Emberfeletti hatalmával halottakat támasztott, de ő magát áldozatul adta a bűnösökért.

Felfoghatatlan hatalommal egyedül kiűzte a templomi kufárokat s felforgatta a pénzváltók asztalait, viszont a főpapok által küldött szolgáltnak megadta magát.

Aki tudott a mennyben hajlékot készíteni az őt követőinek, az nem talált itt lent helyet, ahova fejét lehajtsa.

Ez az önmagát megüresített Krisztus képe. Ezzel az „ürességgel mentette meg az emberiséget.

(B) Aki fel tud adni valami értéket, mivel azt nem tudja ragadománynak, az *le is tud lépni* a magas trónról. A mennyi trónus sem volt részére ragadomány. Lelépett és „szolgai formát” vett fel. A *forma* szónak ugyanazt az értelmezést kell adnunk, amit a 6. versben az „Istennek formájában volt” kifejezésnek. Megismételjük, amit a 6. versnél mondtunk: „A forma valóságban és hűen mutatja azt, amit a látszat jelez.” Ahogyan Krisztus nem csak forma szerint, hanem valóságban Istennel egyenlő volt, úgy a szolgai formája valóságos szolgálatot jelentett. Így mondta az Úr: „Az embernek Fia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon.” (Máté 20:28)

Szolgalat az ellenértékre nem számító munka, amivel ez a világ jobb és megelégedettebb lesz. Lélepésével az Úr ekként gazdagította az emberiséget és ekként mutatott arra az útra, amely a felemelkedés felé vezet. „Aki közöttetek első akar lenni, legyen a ti szolgátok.” (Máté 20:27) Azzal, hogy az Úr vállalkozott a szolgaságra, a szolgálat erényét magasra emelte. A szolgálatra és a szolgára, aki valóban „szolgált” az Úr Jézus példája nyomán fel kell nézni.

Értékes gondolatokra vezet az a jelenség, hogy az apostol a „szolgai formát” az emberré levéssel párhuzamba állítja. Ezzel mintha azt mondta volna: *embernek lenni egyet jelent a szolgálattal.*

Dolgozni majdnem mindenki tud, még az állat is, ha az ember igájában van. Eledelszerzés, ami az emberek között „kenyérkereset”, minden élőlény természetes életfenntartó munkája. Ez azonban nem szolgálat. Rudyard Kipling angol költő-filozófus ezt a jelenséget így fogalmazta meg: „Az őserdő törvénye ez: egyél, vagy megesznek.” Csak az ember képes megszabadítani magát az őserdő törvényeinek

az ereje alól. Az ember tud a kenyérkereseten felül olyan szolgálatot végezni, amiből az egész emberi nemnek haszna lesz. A szolgálattal az emberek a Teremtő munkáját követik.

Az örökkévaló Krisztus a szolgálat példája lett, s megmentő munkájával demonstrálta, hogy a szolgálat mire képes. Krisztus szolgálatának az értékét az ember megmentése jelentette. Krisztus nem akármelyik élőlény üdvözítője, csupán az emberé. Ha az Úr az emberért elszenvet a kereszthalál gyötrelmeit, akkor az emberben még a mennyi oldalról is megmenteni való kincset látott.

U.

Szabályszerű harc

(II. Tim. 2:5)

Elkeseredett, véres csatákban még senkinek sem hullt ölébe a győzelem. A győzelemért igen keményen meg kell küzdeni. Ez így van a hitéletben is. Itt is csak az tarthat számot győzelemre, aki életét sem kímélve valósággal bedobja magát az első tűzvonalba. A hit harcának azonban megvannak még a maga igei szabályai is. Erre utal a jelzett timótheusi ige: „Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd.”

Előljáróban hadd tisztázzunk egy kérdést. Mi szükség van itt még harcra, amikor Jézus Krisztus már győzött helyettünk a kereszten? (János 19:30) Az a harc, ami az Ige felszólít, s amit kinek-kinek személyesen kell megvívnia, nem egyéb, mint magunkévá tenni az Ő győzelmét. (I. Ján. 5:4-5) Igen ám, de hogyan? Az alábbiakban ezt a kérdést fogjuk vizsgálni. Egy biztos: az üdvösség, a győzelmi palmaág csak a győzteseké! (Jelenések 2:11, 3:5, 3:12, 2:10) Ha győzni akarok tehát, komolyan kell vennem az Ige tanácsait.

Az első, s talán egyben a legfontosabb győzelmi feltétel az önmegtagadás, keresztfelvétel, s annak kitartó, csendes hordozása. (Máté 16:24, 10:38-39) Ez az, ami harc nélkül lehetetlen. De a harcnak a II. Tim 2:5 szerint szabályszerűnek is kell lennie.

Akkor küzdök szabályszerűen, ha mindezt a Jézus példája szerint cselekszem, és vezetni hagyom magam a Szentlélektől. (János 10:15) Ha szolga létemre nem akarok nagyobb lenni Uramnál. (Ján. 13:16) Továbbá ha minden körülmények között megmaradok Őbenne, az Ő szeretetében. (Ján 15:4) Végül, de nem utolsó sorban,

ha mindig csak az Ige adta fegyverekkel küzdök. (Ef. 6:11-18, Zsid. 4:12)

Az igazán nagy cél az ömberemnek, megromlott emberi természetemnek a megfeszítése. (Gal. 2:20) Földbeesett gabonamagként meg kell halnom, hogy azután új életre kelhessek. (János 12:24-25) Ehhez tartozik még a földi tagjaimnak esetenkénti megöklése (Kol. 3:5), ami sajnos egy igen hosszú folyamat. Viszont az üdvösségünk szempontjából igen döntő, mivel a testnek gondolata halál... (Róma 8:6) S minthogy az ember természeténél fogva inkább enged a testnek, válik létfontosságúvá az ellene való következetes harc. (Róma 6:12)

Hít által kell tehát Jézus oldalára állnom, s töretlenül mennem azon az úton, amit Ő jelölt ki számomra. (János 12:26, Fil. 3:12-14) Ez pedig a Bárány hűség követése. (Jel. 14:4) **Venyercsán László**

Öszinteség hiánya az életerő elvesztése. **C. N. Bovee**

VHS — Videoszalag

Két órás videoszalag készült a chicagói konvencióról. Érdeklődők megrendelhetik. Ára nincs, de önkéntes adományokat a szalagért és a postázásért elfogad a video kép felvevője. Megrendelhető:

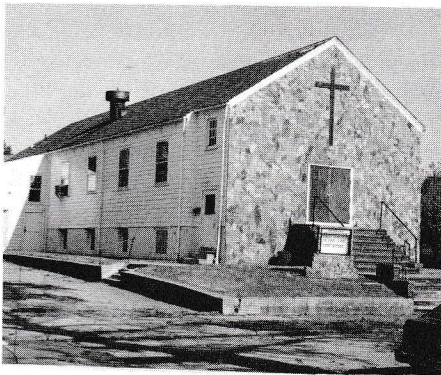
ISTVÁN SZABO
5345 W. Sunnyside Ave.,
Chicago, Illinois, 60630

Újból temploma van a clevelandi gyülekezetnek!

— The Cleveland Hungarian Church has a churchbuilding again! —

Örömmel értesítjük olvasóinkat, hogy Istenünk csodálatos kegyelme és vezetése által újból temploma van a **Clevelandi Magyar Bethánia Baptista Gyülekezetnek**. Nagy szükségünk is volt már rá, mert hála az Úrnak, az utóbbi években megnövekedett gyülekezetünk létszáma. Vasárnapi istentiszteleteinken átlagosan 65-75 a résztvevők száma, melyből több mint 20-an gyermekek és fiatalok. Ünnepeinken nem ritkán 100-nál is többen vagyunk. Mint az köztudott, magyar gyülekezetünk tagjainak legnagyobb része, mintegy 90%-a Erdélyből menekült Amerikába az elmúlt esztendőben, a romániai viszontagságos életkörülmények közül. Eddig, templom híján, a lelkipásztor lakás egyik, erre a célra kialakított termében jöttünk össze.

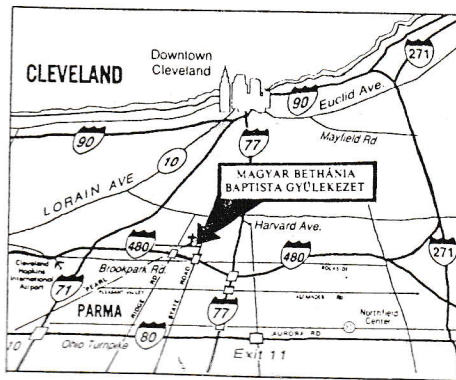
Most, hosszú évekig tartó imádság és gyűjtögetés után, végre találtunk egy egyszerű külsejű, használaton kívüli 150 ülőhelyes templomot 75 000 dollárért, benne orgonával, zongorával, padokkal, konyhával, étkezővel, gyermek-megőrzővel, vasárnapi iskolai szobákkal, kisebb parkolóval. Mindez a város kelet-nyugati irányban összekötő 480-as gyorsforgalmi út, State Road-i kijáratának a közelében (4124 Stickney Avenue), ott ahol a gyülekezetünk tagjainak többsége lakik. A templom céljára eddig 45 000 dollárt tudtunk összegyűjteni.

A clevelandi magyar baptisták templomának külső és belső képe.
A templom címe: 4124 Stickney Avenue, Cleveland, Ohio 44109.
Az imaház megnyitására november 26-án került sor.

fogja rendelni a hiányzó összeget, az Ő hűséges, misszióért felelősséget érző gyermekei és sáfárai által. Hisszük, hogy felhívásunkat elolvasva, többen is csatlakozni fognak azokhoz a magyar testvéreinkhez és barátainkhoz, akik nem csak szavaikkal, de tetteikkel is bizonyítani fogják segítőkészségüket.

Ezért, kérjük szeretettel, imádkozzanak értünk, hogy a clevelandi magyar misszió tovább is lendületesen fejlődhesen, és betölthesse Istentől rendelt küldetését ebben a hatalmas városban, ahol még ma is mintegy 80 ezer magyar honfitársunk él.

És ha valaki Isten Lelkének indítását érzi és szívesen részt vállalna anyagi terheink hordozásában, kérjük küldje el adományát gyülekezetünk jelenlegi hivatalos cí-

mére: **The Hungarian Bethany Baptist Church, Building Fund, 8758 Olde Eight Road, Northfield Center, Ohio 44067.** Az adományok az adóból levonhatók.

Előre is köszönjük az Úr Országa építésére és gyülekezetünk támogatására szánt áldozatát.

Mészáros Kálmán
clevelandi lelkipásztor

September at Bethesda

"Father, help me focus on what I am — and what I've got; not what I wish I had — and what is not."

Fred Bauer

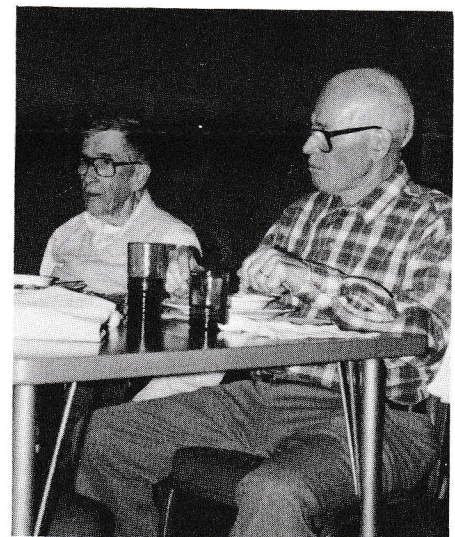
"Lord, I am grateful that I never cease to need, because need sets me on the road to YOU."

Elizabeth Sherrill

*

As our residents join in a steady forward march into the Golden Years, we enjoy with them the Patriotic Sing-A-Long, the ice cream socials, the children's visits, working on crafts for the Children's Home recipients and listening to Old Time Radio Tapes.

For those of our people who consume soft drinks, we have joined our efforts to save the aluminum cans for the Port Malabar School program, helping both school & environment.

Friday Noon Sing-A-Long. Ed Gallagher and Luther Taylor.

An aquatic Therapeutic Exercise Program has been offered to those who are able to attend under the direction of The Easter Seals Agency. These exercises will help those recovering from the debilitating effects of various weaknesses.

Please keep in mind the needs of Bethesda. They are ever present even more so after the rainy season of the hurricanes. Won't you please remember The Home with a letter of commitment and your love gift. We thank

Jelenleg 30 000 dollár az adósságunk. Ezen felül ki kell még fizetnünk a kamatokat és a templom felújításához feltétlenül szükséges mintegy 25—30 000 dolláros költséget. Mégsem vagyunk elcsüggedve, sőt örülünk ennek a régen várt új lehetőségnek. Tudjuk, hogy ha mi szegények is vagyunk, van egy gazdag Mennyei Atyánk, aki úgy mint eddig, ezután is ki

Mary Johnson, Mary Pavlik, Martha Foughnie with visiting children.

The Walking Group, resting at the Bethesda dock before returning home. Ross Wing, Hester Brooks, Francis Dalbec, Evelyn McHugh, Hilda Greutert, Eliza Wing, Ed Gallagher.

you all for your behind the scenes assistance.

Quote of the month by resident Mary Schaedlich: „When are the Golden Years?”

Ernest Cziraky

*** Administrator

Contribution — September

Alexander Raduly	10.00
Steve & Jane Forgacs	5.00
Ruth Kish	10.00
Bethesda Baptist Church	175.00
Rose Newman	25.00
Mr. & Mrs. A. Barton Brown	50.00
Edith Kali	20.00
Mr. & Mrs. Ernest Cziraky	50.00

Total 345.00

In Loving Memory of Ford Mason

Mr. & Mrs. Ernest Cziraky 25.00

In Loving Memory of Steven Szabo

Mr. and Mrs. Julius Kish \$50.00

In Loving Memory of Rev. Edwin Kautz

Mrs. George Balla \$50.00

Grand Total \$470.00

Krisztus megalázta magát

Filippi 2:8

„És amikor olyan állapotban találtatott, mint ember, megalázta magát.” Krisztusnak emberré kellett lennie, hogy az alázatból is példát adjon. Az alázat erénye Isten előtt kedves, de Isten nem alázhatja meg magát, erre nincs oka, ezt az isteni teljesség és legfelsőbbrendűség kizárja. De az Úr Jézus, mint ember megmutathatta, hogy mi az Isten szerinti alázat és bizonyította, hogy az magas rendű emberi erény.

Az alázat a gondolkodás dolga. Ennél fogva csak a gondolkozni tudó ember lehet alázatos. Így mondja a görög szöveg is. A *tapeinofrosune* összetett szó. *Tapeinos* — alacsony, *frosune* — gondolkodás. Nem önlebecsülés és nem magunk aláértékelése az, amit ez az összetett szó jelent. Az igazi jelentést megtaláljuk abban a mondatban, amit az efézusi levélben olva-

sunk: „Hanem egymást alázatosan különbnek tartván.” (2:3) Nem önmagunk lebecsümlésére oktat ebben a szóban az Írás, hanem egymás felemelésére. Az alázat pozitív emelő erő.

Az alázatosságról eltorzított fogalmunk van. A gyengeség, visszafejlődés jelének tartjuk. Az alázat a világias értelmezés szerint ellenkezik az előhaladással, a felfelé való törekvéssel. Ezért az „Übermensch” (felsőbbrendű ember) szó kiagyalói az alázatosságot, mint a fejlődést akadályozó gyakorlatot megvetik.

Az új magyar Biblia fordítás az újszövetségi felfogáshoz és a görög szavak értelméhez híven a római levélben az alázatról szóló részletet így hozza: „Ne legyetek nagyraavagyók, hanem a kicsinyekhez tartásotok magatokat.” (12:16) A Károlyi fordítás az alázatos szót használja ekképpen: „...hanem az alázatosokhoz szabjátok magatokat.”

Ha a „felsőbbrendű ember” kifejezést mi is átvesszük és alkalmazzuk, akkor ezt nem Nietzsche elképzelése szerint tesszük, hanem a Teremtő intézkedése szerint. Isten az embert tényleg felsőbbrendűnek teremtette; mindenkit, aki ember. Ő tette az embert a teremtés koronájává, Ő adott hatalmat és parancsot az embernek, hogy „hajtsa birodalma alá a földet és uralkodjék a teremtetett állatokon.” (1. Móz. 1:29) Uralkodjék, de nem egymáson! Csak a felsőbbrendű „élő lélek” teremtett lény képes arra, hogy embertársai felsőbbrendűségét az alázat révén fenntartsa és emelje. Az alázat egymás felmagasztalása.

A valódi alázatot Isten gazdagon jutal-

Andreas
Gryphius:

Szonett

Jézus

születéséről

(Szénási Sándor
fordítása)

Éj, több mint fényes Éj, nappalnál fényesebb!
Fénylőbb vagy, mint a Nap. Te szüled azt a Lángot,
Kit Isten, aki Fény, kiválasztott magának.
Páratlan vagy, te Éj, éjék, napok felett!

Örömben gazdag Éj, amikor elveszett
Jaj és panasz s homály, világmegülte átok
És félelem s pokol-okozta aggodások...
Az Ég megnyílik, és nem hullnak mennykövek!

Időt és éjt Alkotó ez éjjelen jelent meg,
S fölveti magára Ő idő-törvényt és testet.
Így testünk és időnk öröklétet remél.

Elúzi ez az Éj a bűn fekete éjét,
Nyomor bús éjjelét s a sír borús sötétjét.
Nappalnál fényesebb Éj, több mint fényes Éj!

mazza. Ezt tette az alázatosságot tökéletesen gyakorló és példázó Krisztussal. Szövegünkben kitűnik, hogy az alázattal a legmagasabb kitüntetés jár. A 9. vers kezdő szava „**annakokáért**” Krisztus alázatosságára utal. Krisztus az alázatosságot a földön gyakorolta. A jutalmat azonban mennyből kapta. Ember nem elég jó és gazdag ahhoz, hogy az alázatosságért járó örökkévaló jutalmat megadja.

Az „**annakokáért**” szó az isteni jutalom felsorolásához vezet. Krisztus megalázta magát. Egy lett a szenvedőkkel, a tűrőkkel, az alacsony sorsúakkal. Az imádandó Isten az imádkozók közé állt, bőjtölt, isteni parancsnak engedelmeskedett, alámerítkezett. A Teremtő felvette a teremtetek formáját. Krisztusnál ez igazi alázat volt, de a mi szempontunkból úgy látjuk, hogy embernek lenni jó és dicső, ha Krisztus is emberré lett.

Az alázat jutalma, a felmagasztalás, amiként a 9. versben olvassuk, betekintést nyújt a „megüresítés” tényének a minőségébe. A 2. rész 7. verse szerint Krisztus „**önmagát megüresíté**”, a 9. vers pedig azt mondja, hogy Isten „**felmagasztalá őt és ajándékozza neki oly nevet, amely minden név fölött való.**”

Ez a két vers két fontos igazságot tartalmaz. Az egyik az, hogy a **megüresítés** önkéntesen, Krisztus határozatából történt. A visszaállítás, a **felmagasztalás** pedig Isten hatalmából és akaratából. A két vers tartalma érthetően közli velünk, hogy a megüresítés valóságos volt. Valóságos olyan értelemben, hogy Krisztus ami hatalmat megtartott, azt az üdvözítés munkájának céljából és nem a maga előnyére tartotta meg. Valóságos ember lett, valóságban küzdött a kísértések ellen, valósággal együttértett a szenvedőkkel, valósággal éhezett, valósággal szenvedte az ostromozást és a tövis korona fájdalmait és valósággal meghalt a kereszten.

A másik lényeges pont az, hogy a felmagasztalás megvilágítja azt, hogy miről mondott le Krisztus. Lemondott a mindek felett való névről, arról a névről, ami csak Istent illette. Lemondott a vele járó tiszteletéről, az őt megillető hódolatról és dicsőségről. Az alázat, a kereszthalál után mindezt visszakapta. Krisztus neve Isten, Krisztus tisztelete imádat, Krisztus rangja mindenek felett való.

Szemünkbe ötlük a 9. versben levő kifejezés: „**Annakokáért az Isten ... ajándékozza neki...**” Az ajándékozás (a görög szó, a **karizma** Isten kegyelmi ajándékát jelenti) azt bizonyítja, hogy Krisztus az isteni tulajdonságairól valóban lemondott. A „megüresítés” nem látszólagos, átmeneti időre szóló volt. Az isteni tulajdonságokat

letette alázatból és szeretetből. Az első nagy áldozatot már a mennyben meghozta, a másodikat pedig a Golgotán. Az isteni kiváltságokat senki sem vehette el Krisztustól, de ő maga feladhatta. Még a

„Amint vagyok”

Sokszor elmondták már, hogy évekkel ezelőtt Londonban híres emberek gyűltek össze, és a meghívott vendégek közt volt Caesar Milan, korának híres prédikátora is. Egy fiatal hölgy zongorázott és elragadóan énekelt mindenki örömeire. Az ének után a prédikátor nyájasan, tapintatosan, de mégis bátran odalépett az énekesnőhöz és így szólt:

— Amikor ma este önt hallgattam, arra gondoltam, hogy milyen nagy áldására lehetne ön Krisztus ügyének, ha talentumait neki szentelné. Tudja, ifjú hölgyem, Isten előtt ön éppen olyan bűnös, mint az árokban heverő iszákos, vagy az utcai prostituált. Én azonban örömmel hirdetem önnek, hogy Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére minden bűntől megtisztíthatja önt.

„feladáshoz” is isteni hatalom kellett. S amikor feladta, **emberré lőn**. Krisztusban minden igaz és valódi volt, úgy embersége, mint istensége.

U.

A fiatal hölgy durván utasította vissza a prédikátort, aki így válaszolt neki:

— Hölgyem, nem sértő szándékkal szóltam. Imádkozom azért, hogy Isten Lelke győzze meg önt.

Mindnyájan hazamentek. A fiatal hölgy is eltávozott, de nem tudott elaludni. A prédikátor arcát látta, és szavai csengtek a fülében. Hajnali két órakor kiugrott ágyából, papírt és ceruzát vett elő, és Charlotte Elliott könnyek között megírta híres költeményét:

*Amint vagyok, sok bűn alatt,
De mert hallám hívó szavad,
S mert értem áldozád magad,
Fogadj el, Jézusom!*

*Amint vagyok, így bűnösen,
Megyek tehozzád megtörten,
Te megtisztíthatsz teljesen;
Fogadj el, Jézusom!*

Billy Graham

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1989. december 24.

A KÖZÖTTÜNK LAKOZÓ IGE

Lk 2:8-12; Jn 1:1-5, 9-18

Soren Kierkegaard, a neves dán filozófus a következő kis történetben szemlélteti az Ige inkarnációjának (=testet öltésének) a jelentőségét:

Volt egyszer egy királyfi, aki az egyik város nyomorúságos negyedén átutazóban, egy gyönyörű szolgálóleányra lett figyelmes. Nap-nap után visszatért arra a helyre, hogy hintaja függőnye mögül megpillantsa a leányzót, akinek a szépsége elbűvölte. Hogyan vehetné feleségül, ő a királyfi ezt a szolgálóleányt? — tanakodott magában.

Megtehetné, hogy a palotába parancsolja és belekényszerítse a házasságba. Vagy, ha szegénynek öltözve megszerettetné magát a leánnyal, és miután a kezét megkérte árulná csak el, hogy ő a királya. A nemesszívű uralkodó azonban magához, és a leányhoz méltatlannak találta az ilyen ügyeskedést.

Végülis, a következő terv mellett döntött. Királyi öltözetét és udvartar-

tását hátrahagyva, a város nyomornegyedébe költözött, a leányzó szomszédságába. Ott, egy asztalosműhelyt nyitott. Pontosan úgy élt, mint szegénysorsú szomszédai, akiknek a szóhasználatát és szokásait is felvette. A szomszédság hamar befogadta a kedves idegent, és a leányzó is felfigyelt rá. Barátok lettek. Megszerették egymást, és csak akkor árulta el, hogy ő a királyfi.

Sokan vannak, akik hasonló módon gondolkoznak az Úr Jézus földrejöttéről. Hány evangélizációs igehirdetésben hallottunk már, ilyen és ehhez hasonló romantikus példát? Nézzük csak meg az idézett Igék fényében, hogy miért is rossz ez a példa.

1. Krisztus azért jött a földre, hogy megszabadítson bennünket a bűn rablásából és az Isten haragjától. A királyfi színváltoztatása azonban öncélú volt: magát akarta megkedveltetni. Jézus Krisztus földrejöttének és földi életének az eredménye az lett, hogy az Őt elfogadó bűnösök kegyelmet kaptak, és az Isten igazságossága is ki lett elégítve (1:14, 17). Az Atya igazságossága szerint a bűnösöknek meg kell halniuk. Krisztus váltsághalálában az örökélet lehetőségével lett megajándékozva minden bűnös.

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

2. Krisztus földrejöttében és életében az Atya Isten akarata vált valóra. Két utalást találunk erre az idézett igeszakaszban.

— Fiakat támasztott az Istennek (1:12). Igen, az Atya családját jött növelni. A Főpapi Ima központi gondolata is ez: a család egysége (Jn 17:21-24). Milyen feltételei vannak annak, hogy az Isten családjának én is tagja legyek?

— Megismertette a világgal az Istent (1:18). Emberi nyelvre fordította, elmagyarázta szóban és tettben azt, amit tudnunk kell az Atyáról. Mi újat tanulunk az Atyáról Krisztus földrejöttében?

3. A mesebeli királyfit befogadta a környezete hamar, az Isten Fiát nem (1:10, 11). Ez a szomorú igazság nem az isteni szándék erőtelenségéről, hanem az ember bűn-mételyezett állapotának a súlyosságáról beszél. Akik nem fogadták be, nem közömbös szemléltői lettek a munkásságának, hanem vérontásra is kész ellenségei. Miért nem fogadták be a zsidók a Messiást?

3. Bár Kierkegaard története erről hallgat, vajon mit tett volna a királyfi, ha megfenyegetik, becsapják, vagy visszautasítja a kezét a szép leányzó? A Biblia nem hallgat Jézus Krisztus engedelmes életéről a megaláztatások, visszautasítások közepette sem („... megalázta magát, engedelmes léván halálig” — olvassuk a Krisztus-himnuszban). Olvasd el: Fil 2:5-11.

*

Aranymondatt: Jn 1:14

*

Napi áhítat:

Dec. 18. H. Jn 4:43-50

Dec. 19. K. Jn 4:51-54

Dec. 20. Sz. Jn 5:1-6

Dec. 21. Cs. Jn 5:7-10

Dec. 22. P. Jn 5:11-14

Dec. 23. Sz. Jn 5:15-18

Dec. 24. V. Jn 10:22-30

1989. december 31.

JÉZUS, A GYÓGYÍTÓ

Jn 4:46-5:18

Három élethelyzetben látjuk az Úr Jézust ebben az igeszakaszban. Az elsőben (4:46-54) egy hívő apával látjuk beszélgetni, aki fia gyógyulásáért kereste fel Jézust. A másodikban, Jézus keres fel egy szerencsétlen embert hasonló helyzetű társai tömegében, hogy segítsen rajta fizikailag és lelkileg (5:1-14). A harmadikban, „egészségesek” veszik üldözőbe a Gyógyítót, hogy megöljék (5:15-18).

1. Mi, apák, szeretnénk mindig a „kezünkben tartani a gyeplőt”. Ez sokszor nem sikerül. Nem mindig a mi hibánkból van ez így. Nézzük csak meg, mit tanulhatunk ettől az első századi férfitársunktól.

— A problémája nem szigetelte el. Az, hogy mi nem tudunk segíteni, nem jelenti, hogy fel is kell adnunk. Bár nap-nap után egy szomorú otthonba tért haza a munkából, az ő kis családjának a problémái nem szigeteltek el a külvilágtól; hallott a kánai csodáról, és most arról is, hogy Jézus megint a környéken van.

— A problémája nem bénította meg. Jézushoz sietett, hogy a segítségét kérje. Hány apát bénít meg a szomorúság, amikor gyermekét halálba menni látja?! Betegség, engedetlenség, kábítószer, rossz társaság, bűn, legyen bár nálunknál nagyobb hatalmak, Isten akarata az, hogy fel ne adjuk!

— A problémája nem vette el a hitét. Most nem a Krisztusba, mint Megváltójába vetett hitről van szó, hanem, hogy a fia betegségére kell lenni egy orvosságnak, és ezt Jézusban látta. Kirtartóan kérte a Mestert, hogy siessen a segítségére. Mint látjuk, ennek olyan eredménye lett, hogy Jézus istenségéről maga és házanépe meggyőződött (a fiú meggyógyult), és mind hívökké lettek (53. v.).

2. Sokan vannak „apátlanok-anyátlanok”, egyedülhagyottak a problémáikban. „Uram, nincs emberem” — mondta a beteg, akit Jézus kiszemelt a Bethesda tavánál. „Könyörület Házát” jelent a Bethesda szó. Azoknak azonban, akik ide kerülnek könyörtelen gyűjtő, iszonyú sziget az ünneplő város közepén (5:1). A kívülállók szemében reménytelen hely, de akik ott vannak, azokban még mindig van remény. El ne felejtjük ezt, amikor az öregotthon folyósóján végigsietünk papát, mamát látogatóban!

— Kik a mi gyülekezeteink „38 éves betegei”!

Mindenkinek van embere, legalább egy, Krisztus! Akkor, az ünneplő városba menve csak egyet választott ki a Megváltó, hogy most, mi mind tudjunk az Ő figyelmes szeretetéről. Kérd, hogy látogasson meg a magányodban.

— Milyen módon szolgálhatunk az egyedülállók felé, mint gyülekezet?

3. Az „egészségesek” bajáról olvassunk Jn 5:15-18 verseiben. Büszkén mondhatták eddig, hogy a rászorulókról a Bethesda nevű „elfekvőben” gondoskodtak. Jézus azonban túllépett az ő gondoskodásuk ember-szabta határain, és meggyógyított egy beteget. El ismerjük mi Terézia nővér odaszántságát, amivel India éhezőit segíti, csak nehogy norma legyen az ő példája. Sweitzer doktorra is büszkék vagyunk, ...ah, hogy a kórházat gyom veri fel..., a teológiája miatt jobb, ha mi távol tartjuk magunkat tőle. A Bethesda Retirement Home is egy fontos intézménye a szövetségünknek. Hogy nem támogatjuk úgy, ahogy tehetnénk? Az már, ugye, más lapra tartozik.

„Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom” — válasszolt Jézus a dühösen vicsorgó üldözőknek, az ítélet napjára emlékeztetve őket bölcsen (5:22-23).

*

Aranymondatt: Jn 5:17

*

Napi áhítat:

Dec. 25. H. Luk 2:13-20

Dec. 26. K. IV. Mózes 6:22-27

Dec. 27. Sz. Róma 16:24-27

Dec. 28. Cs. Zsid 13:20-25

Dec. 29. P. II. Kor 13:7-14

Dec. 30. Sz. Júdás 21-25

Dec. 31. V. Jn.Jel. 22:17-21

Novák József